

Arrest

nr. 311 669 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 2 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 6 maart 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 30 augustus 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan verzoekers voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren in Nangarhar, district Kuz Kunar, in het dorp Shegi. Je bent heden vijftien jaar en dus minderjarig. Je bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In België verblijft de zoon van je tante moederszijde, maar je kent enkel zijn voornaam. In Afghanistan ging je naar school tot het 5de jaar. Je hebt twee oudere broers en een oudere zus, alsook

een jongere broer die overleden is en twee jongere zussen. Je hebt enkel contact met je twee oudere broers, waarvan je niet weet waar ze verblijven. Je weet ook niet waar je ouders en familie zich bevinden. Je verklaart dat je Afghanistan diende te verlaten, nadat de Taliban je jongere broer Q(...) hadden ontvoerd en gedood. Je verklaart dat dit was omwille van het werk van je vader. Je vader werkte als hoofd van de dienst antiterrorisme in het politiehoofdkwartier van Nangarhar. Je beide oudere broers I(...) en M(...) werkten voor een organisatie in een kantoor in Jalalabad. Na de dood van je broer Q(...), stuurden de Taliban dreigbrieven en besloot je vader je uit het land te sturen. Twee maanden na de dood van je broer verliet je Afghanistan. Dat was ongeveer twee maanden voor de machtsovername door de Taliban. Je familie heeft toen het huis verlaten naar een onbekende plaats. Je reisde via diverse landen en diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 05 juli 2022.

Bij terugkeer stel je een vrees te hebben vanwege de Taliban.

Ter ondersteuning van je verzoek om bescherming, leg je volgende documenten neer: de taskara's van je familieleden (originelen); Van je vader leg je neer: zijn oude taskara (origineel), geplastificeerde kopieën van certificaten dd.2005 en 2009 en politiekaarten dd.23/04/1398 (04 juli 2019) en een kaart geldig tot 24/12/1400 (15 maart 2021), een originele pensioenkaart dd. 25/12/1398 (16/03/2020), een voedselcoupon van 1384 (2005), een gewone bankkaart, een Curriculum Vitae, diverse opleidingscertificaten (origineel en kopieën), diverse stukken (kopieën) betreffende de carrière van A(...), stukken in verband met zijn pensioen dd. 24/02/1398 (14/05/2019), interne stukken over bedreigingen aan het adres van A(...) mét veiligheidsmaatregelen dd. 24/03/1400 (14 juni 2021); daarnaast leg je nog diploma's neer van je broers (originelen) alsook werkattesten (kopieën) dd. 15/08/21. Je legt twee dreigbrieven neer van de Taliban (kopieën) dd. 10/09/1442 (22/04/21) en dd. 15/10/1442 (27/05/21). Daarnaast leg je fotoprints neer van je vader aan het werk en een fotoprint van een overleden kind. Bijkomend leg je nog een schrijven neer van je leerkracht.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Er dient te worden vastgesteld dat er aan je vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat je in je initiële gehoor bij het CGVS dd. 28/04/23 niet de waarheid had gesproken over je familiebanden. Zo verklaarde je aanvankelijk dat je geen contact had met je twee oudere broers M(...) en I(...), dat deze beide broers niet gehuwd/verloofd waren en dat ze op de velden werkten (CG 1 p.9). Pas na confrontatie met je FB-profiel en dat van je broers (CG 1 p.16 e.v.) gaf je toe dat er toch contact was met hen. Je wijzigt je verklaringen (CG 1 p.17 e.v.) en vertelde dat je broer I(...) gehuwd was en dat je beide broers werkten voor het WFP (World Food Program). Vervolgens werd besloten dat je opnieuw zou worden uitgenodigd om hierop verder in te gaan. Het tweede onderhoud vond plaats op 22 juni 2023.

Je verklaart dat je Afghanistan hebt verlaten, twee maanden nadat je broer Q(...) werd ontvoerd en gedood door de Taliban. Dit was gebeurd omwille van het werk van je vader. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen.

Immers, je verklaringen over de beweerde dood van je broertje Q(...) zijn onwaarschijnlijk én tegenstrijdig. Tijdens het tweede onderhoud op het CG verklaar je dat je broertje werd ontvoerd door de Taliban. Dat zou je familie begrepen hebben uit de dreigbrieven die ná zijn dood werden gestuurd (CG 2 p.4, p.7, p. 11, p.12 en p.14). Tijdens het eerste onderhoud verklaar je dat de brieven eerst kwamen en dat daarna je broer werd ontvoerd (CG 1 p.13). Je gevraagd naar de data zeg je inderdaad wat er staat op de brieven, zijnde de negende en tiende maand van 1442 (CG 2 p.7). De data op de brieven komen overeen met 22 april en 27 mei 2021. In de brieven wordt verwezen naar "A(...) R(...) en zijn zonen", dus niet naar "A(...)", beweerde naam van je vader, wat weinig overtuigend is. In de tweede brief wordt opdracht gegeven om jou te ontvoeren op weg naar school. Uit deze brieven zou je vader hebben afgeleid dat de Taliban "misschien" achter de ontvoering en moord op je broertje zaten (CG 2 p.12). Je verklaart tevens dat je broer misschien voor geld was ontvoerd (CG 2 p.12). Je verklaringen dat de Taliban voor het geld je broertje hebben ontvoerd en vermoord zijn hypothetisch en bovendien zijn ze tegenstrijdig met je eerdere verklaring, dat je broertje werd ontvoerd door dieven of rovers, dat er losgeld werd gevraagd en dat jullie dat niet konden betalen (CG 1 p. 18). In ieder geval ben je niet bij machte een doorleefd beeld op te hangen met betrekking tot de tragische dood van je jonge broertje aangezien het allesbehalve overtuigend is dat je uiteenlopende verklaringen aflegt over essentiële elementen die de kern van je relaas raken. Het is immers niet ernstig dat je de ene keer verklaart dat je broertje gedood werd nadat jullie de dreigbrieven ontvingen en de andere keer dat hij gedood werd voor jullie de dreigbrieven ontvingen. Aan jouw verklaringen kan geen geloof worden gehecht en aan de dreigbrieven kan geen authenticiteit worden verleend.

Je legt een fotoprint neer van een overleden kind waarvan je zegt dat het je broertje is. Je hebt geen informatie over die foto (CG 1 p.14-15). De print geeft naam, noch tijdsmoment of context, maar op basis van je verklaringen kan niet langer worden geloofd dat je een broertje hebt dat ontvoerd en gedood werd door de Taliban (CG 2 p.12). Immers, er werd je verscheidene keren gevraagd te vertellen over de dag waarop je broertje zou zijn ontvoerd (CG 2 p. 11-13). Er moet worden vastgesteld dat je geen spontaan en doorleefd verslag kan brengen van die dag. Zo antwoord je o.a. dat je geen info hebt, dat je enkel de foto hebt van je dode broertje, dat je niet weet welke dag het was e.d. Ook wanneer je met meer gerichte vragen gevraagd wordt een beeld te geven van die dag, lukt het jou niet. Zo vertel je spontaan niets over de zoektocht naar je broertje noch over de reacties van je familieleden. Zo zeg je je "ze zouden hebben gehuild en geschreeuwd". Het is duidelijk dat je iets probeert in te vullen wat je niet hebt meegemaakt. Op de vraag hoe je familie wist dat je broer ontvoerd werd, kan je niet antwoorden en je verwijst enkel naar de foto van een overleden kind. Bovendien is het heel frappant dat je niet weet of je vader al dan niet de politie heeft ingeschakeld (CG 2 p.12). Je wordt zelfs geïrriteerd door de vraag en stelt dat dit een vraag is voor een 22-jarige. Het CGVS kan hierin niet volgen. Immers, gezien het beweerde profiel van je vader, waarvan je zegt dat hij directeur van antiterrorisme was in het hoofdkwartier van Jalalabad, is het evident dat, indien je broertje zou zijn ontvoerd en gedood, je vader de politie zou inschakelen. Het is ook evident dat je daar dan iets van zou opvangen aangezien je vader thuis was sinds zijn pensioen in 2019 (CG 2 p.6). Het lichaam van je dode broertje hebben jullie nooit gezien, hoe de foto van je dode broertje in jullie bezit gekomen is weet je niet (CG 1, p.15). Andermaal hoeft het weinig betoog dat het geen steek houdt dat je er geen idee over hebt over hoe deze foto in jullie bezit gekomen is. Redelijkerwijze kan men toch veronderstellen dat hierover gesproken werd. Deze door jou geschetste context overtuigt niet.

Bovendien bevinden zich tussen de documenten van A(...) verscheidene documenten die verwijzen naar een mogelijke bedreiging van ontvoering van A(...) en zijn familieleden, alsook het instellen van veiligheidsmaatregelen. Deze stukken dateren van juni 2021, dus twee maanden voor je vertrek uit Afghanistan, met andere woorden, in de periode dat je beweert dat je broertje werd ontvoerd. Over de inhoud van deze documenten heb je geen weet. Je verklaart dat het gaat over het feit dat je vader wapens en drugs in beslag heeft genomen en je verwijst naar zijn foto's (CG 2 p.11). Gesteld dat deze documenten authentiek zijn, in de zin van toebehorend aan je vader, is het helemaal niet aannemelijk dat je niets zou hebben opgevangen van de bedreigingen of van te nemen veiligheidsmaatregelen binnen je familie. Toen je immers gevraagd werd of jouw vader vond dat hij voor zijn familie voorzorgsmaatregelen moest nemen omdat hij zulk gevaarlijk werk deed antwoordde je ontkennend en ook ontwijkend en zei je dat je soms naar school ging en soms niet (CG 1, p.14).

Verder legde je ook uiteenlopende verklaringen af over wie al dan niet op de hoogte was van de werkzaamheden van jouw vader. Je verklaarde tijdens het eerste onderhoud op het CGVS dat mensen in het dorp nooit vroegen naar je vader en je verklaarde uitdrukkelijk dat niemand in het dorp wist welk beroep je vader had (CG 1, p.12-13). Het is dan ook merkwaardig te moeten vaststellen dat je tijdens het tweede onderhoud op het CGVS stelt dat sommige mensen in het dorp wel wisten wat je vader deed (CG 2, p.6).

Dergelijke markante incoherentie doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen met betrekking tot het profiel dat je schetst van je vader.

Ook aangaande het beweerde profiel van je vader én je twee broers moeten worden vastgesteld dat er ernstige vraagtekens zijn over de authenticiteit van de neergelegde documenten, in die zin dat betwijfeld wordt of deze documenten daadwerkelijk van je vader en broers zijn. Zo blijkt dat je, los van de documenten, in principe niets kan vertellen over het werk van je vader én je broers (CG p.8). Nog in rekening genomen dat je jong was toen je Afghanistan verliet, zijnde bijna 13,5 jaar volgens je verklaarde leeftijd in België of 14,5 jaar volgens je verklaarde geboortedatum in Bulgarije (zie antwoord Bulgarije aanwezig in het administratieve dossier), dan nog is het weinig aannemelijk dat je niets zou kunnen vertellen over het werk van je twee oudere broers en dat je zelf niet weet wat zij hebben gestudeerd (CG 2 p.8).

Bovendien leg je over het werk van je broers tegenstrijdige verklaringen af én komen je verklaringen niet overeen met de documenten die je neerlegt. Immers, tijdens het eerste onderhoud ten aanzien van het CGVS verklaarde je dat je beide broers nog steeds voor het WFP (World Food Program) werken (CG 1 p.17). Dit herhaalt je echter niet tijdens je tweede onderhoud. Daar luidt het dat je broer I(...) voor ICR werkte, doch je weet niet waarvoor deze letters staan (CG 2 p.7), en je broer M(...) voor EFG. Je gevraagd welke organisatie dit is, blijf je eveneens het antwoord schuldig (CG 2 p.8). Er werd je expliciet gevraagd of je beide broers voor de dezelfde organisatie werkten, wat je ontkent. Dit is in tegenspraak met de documenten dd.15/08/21 die je neerlegt en waarin vermeld staat dat je broer I(...) werkzaam was bij Future Generations Afghanistan (FGA) van 15/08/20 tot 15/08/21 en je broer M(...) in dezelfde organisatie werkzaam was van 17/12/2016 tot 15/08/21. Je de naam genoemd van deze organisatie, herken je die niet (CG 2 p.8). Nog gesteld dat je FGA bedoelde toen je zei dat je broer werkte voor EFG, dan nog is het merkwaardig dat je de naam van deze organisatie niet kent én dat je niets weet te vertellen over het werk van je broer, die volgens het neergelegde document een loopbaan had van vijf jaar. Dat I(...) en M(...) je twee oudste broers zijn is niet bijzonder overtuigend.

Nog gesteld dat het je broers zijn, is het opvallend dat je verklaart niet te weten waar je broers zich bevinden (CG p.4). Je gevraagd of je aan je broers gezegd hebt dat het voor het CGVS belangrijk is te weten of ze zich nog in Afghanistan bevinden, herhaalt je dat je broers geen info hebben gegeven over hun verblijfplaats (CG 2 p. 4). Het vermoeden bestaat dat je essentiële informatie over de verblijfplaatsen van je familieleden achterhoudt en geen zicht wenst te bieden. Dit geldt ook voor de verblijfplaats van je ouders en de andere kinderen van je gezin. Tijdens het eerste onderhoud verklaarde je dat je na de dood van je broer naar het huis van je oom moederszijde bent gegaan en dat je familie daar ook is gekomen (CG 1 p.8). Later werd je de vraag expliciet gesteld en ontkende je dat je in de aanloop van je vertrek bij je oom hebt verbleven (CG 2 p.4). In ieder geval is het niet geloofwaardig dat je niet zou weten waar je ouders en zussen zich bevinden (CG 2 p.5) en dat je broers je wel de informatie geven dat ze in orde zijn, maar verder niets zouden zeggen (CG 2 p.4).

Dan, wat betreft het ingeroepen profiel van je vader, dient te worden vastgesteld dat je niet voldoende aannemelijk maakt dat de neergelegde documenten daadwerkelijk aan je vader toebehoren. Het enig stuk dat daar mogelijks naar verwijst, is je taskara met vermelding van je vadersnaam A(...) en je grootvadersnaam A(...) H(...). Er dient te worden opgemerkt dat je bij je eerste onderhoud op het CGVS geen taskara neerlegde, terwijl je oom je wel verscheidene andere documenten had doorgestuurd (CG 1 p.4). Afgaansse documenten kunnen echter gemakkelijk worden gefalsifieerd (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde je dat je vader assistent-directeur was bij het departement antiterrorisme. Tijdens het tweede gehoor verklaar je dat je vader directeur was van antiterrorisme (CG2 p.6). Bovenstaand werd al aangehaald dat je nauwelijks informatie hebt over het werk van je vader (CG 2 p.6) en ken je zijn rang niet. Je zegt dat het aan kinderen niet toegestaan is om vragen daarover te stellen. Dit is goed mogelijk, maar ondertussen ben je vijftien jaar en aangezien je je vrees voor vervolging baseert op het profiel van je vader, kan van jou verwacht worden dat je je voldoende informeert bij je familie. Bovendien gaan de documenten over een persoon met een zeer lange carrière. Dat je vader nooit iets zou hebben verteld, of dat jij nooit iets zou hebben opgevangen is weinig overtuigend. Bij gebrek aan eigen kennis, verwijst je bij de gestelde vragen telkens naar zijn documenten. Je verklaart dat je deze niet kan lezen (CG 2 p.6). Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken had je aangegeven dat je wel kon lezen en dat blijkt ook uit je verklaringen over de data van bijvoorbeeld de dreigbrieven waarbij je de data correct zegt (CG 2 p.7).

Aangaande de documenten dient te worden vastgesteld dat er bepaalde anomalieën zijn. Zo is het heel bevreemdend dat je een heel oude taskara van je vader neerlegt, met daarop een kinderfoto van je vader. Indien je vader een hoge functie had bij de het departement antiterrorisme, moet hij zeker en vast een andere taskara hebben gehad. Deze taskara leg je niet meer. Verder leg je een kopie van een politiekaart neer die

geldig is tot 24/12/1400 (15 maart 2021) wat heel bevreemdend is aangezien andere documenten erop wijzen dat je vader met pensioen ging in 2019. Je bevestigde dat je vader voor je vertrek twee jaar thuis was. Je gevraagd naar zijn activiteiten en expliciet gevraagd of hij nog betrokken was bij de politie, ontken je dit (CG p.6). Het is duidelijk dat er op de een of andere manier fraude in het spel is met de door jou neergelegde documenten. Uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Afghaanse documenten heel weinig bewijswaarde hebben aangezien tegen betaling, via corruptie of op de zwarte markt, eender welk document kan worden verkregen. Afghaanse documenten hebben pas bewijswaarde indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen wat i.c. niet het geval is. Alle relevante documenten werden voldoende besproken.

Er dient te worden vastgesteld dat je noch het profiel van je familie, noch je vluchtrelaas aannemelijk maakt, waaruit volgt dat je je vrees voor vervolging niet aannemelijk. Er werd je gevraagd of er naast de aangehaalde elementen nog andere redenen zijn, waarvoor je meent niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan. Hierop antwoord je ontkennend (CG2 p. 14). Bijkomend geef je ook onvoldoende zicht op de verblijfplaatsen van je familie. Jou gevraagd waar je familieleden zich bevinden stel je immers dit in het geheel niet te weten terwijl je nochtans op regelmatige basis contact hebt met je broers (CG 2, p.4-5). Zowel je broers als je vader en je andere familieleden zouden het momenteel goed stellen hetgeen uiteraard moeilijk te rijmen valt met de door jou geschetste context (CG 2, p.4-5). Het raakt eveneens kant noch wal dat jouw broers wel contact hebben met je vader maar jij niet, ze geven jou zijn telefoonnummer niet. Deze door jou geschilderde gang van zaken kan helemaal niet overtuigen, er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan jouw asielrelaas. Aangezien je geen zicht wenst te bieden op de verblijfplaatsen van jouw familieleden in Afghanistan kan er niet besloten worden dat je ginder niet beschikt over een afdoend familiaal netwerk.

Tot slot leg je nog een schrijven neer van je leerkracht over je functioneren in de klas. Zij is vol lof over je respectvolle, rustige houding en actieve inzet. Hoe lovenswaardig ook, heeft dit geen uitstaans met de nood aan internationale bescherming.

Uit het bovenstaande volgt dat je de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke

regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld

ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties

van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er ten aanzien van jou omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals

wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsverovering door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsverovering had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsverovering heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun

aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot de leeftijd van 13, 5 tot 14,5 in Afghanistan hebt verbleven. Je woonde er in een dorp maar je hebt ook familie in Jalalabad. Je ging naar school tot de 5de graad en speelde met de jongens in het dorp. Je onderhoudt contact met je familie. Er werd je gevraagd of er naast de aangehaalde elementen nog andere redenen zijn, waarvoor je meent niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan. Hierop antwoordde je ontkennend (CG2 p. 14).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker citeert de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de beoordeling van zijn vluchtrelaas en repliceert hierop als volgt:

“Verzoeker meent dat hij geen ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, doch dat hij inderdaad omtrent heel wat feiten, waar hij zelf niet rechtstreeks bij betrokken was en bijgevolg onwetend is. Verzoeker merkt op dat hij inderdaad nog erg jong is, namelijk ongeveer 13 en half toen hij zijn land verliet, en nu 15 en half.

In het kader van het gehoor worden hem dan allerlei vragen gesteld waarop hij het antwoord schuldig moet blijven of waarop hij dingen antwoordt die hij denkt te kunnen zeggen...

Zoals vele jongeren dient hij in feite een verantwoordelijkheid op te nemen die te groot is en worden er van hem dingen verwacht die niet realistisch zijn.

Hij zelf ontbeert de meeste informatie die van hem gevraagd wordt.

De motivering geeft verzoeker echter ook inzicht in wat er precies van hem wordt verwacht en in de mate dat hij nog contacten heeft, zal hij de beroepsprocedure gebruiken om in de mate van het mogelijke verdere opheldering bij de feiten te verzamelen, alsook uitleg omtrent de documenten te vragen, en indien mogelijk de respectievelijke verblijfsadressen van betrokken partijen.

In het algemeen wil verzoeker nog verwijzen naar de regels inzake bewijslast en de samenwerkingsplicht die geldt in het kader van de nood aan bescherming en het feit dat noch de Commissaris-generaal, noch de Raad, een opdracht hebben om de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas te bewijzen, maar wel degelijk alle feitelijke en juridische elementen te verzamelen en met kennis van zaken te oordelen of er daadwerkelijk nood is aan internationale bescherming.

Alleszins wil verzoeker opmerken dat hij nu in België woont en school loopt zodat hij uiteraard een aantal westerse waarden en normen geïnternaliseerd heeft. Omdat ze geïnternaliseerd zijn, zijn ze natuurlijk niet op het zicht te bewijzen maar daarom dient er ook een ernstig onderzoek hiernaar gevoerd te worden, -quod non.

Verzoeker spreekt de taal en neemt daarom volledig deel aan de maatschappij; hij verbeeldt zich een toekomst in een vrijere maatschappij en kan zich uiteraard niet meer aanpassen, -zonder zichzelf geweld aan te doen-, aan de strikter normen en waarden die gangbaar zijn onder het Taliban regime.

Hij behoudt zich het recht voor om in concreto nog een aantal elementen aan te voeren in de loop van de procedure.”

Verzoeker citeert verder de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst en hekelt dat daarin een aantal premissen worden voorop gesteld die vooralsnog zeer voorbarig te noemen zijn. Hij wijst verder op een verslag van UNAMA van juli 2022 omtrent de periode na de machtsovername dat in de eerste plaats zou wijzen op de onveilige situatie van burgers in het algemeen, alsook een verslag van Amnesty International van 5 maart 2023 waarin verwezen wordt naar het aanhoudende conflict met het National Resistance Front (NRF) in Panjshir en het aanhoudende geweld.

Verzoeker citeert vervolgens de motieven van de bestreden beslissing waarin een beoordeling wordt gemaakt van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker is van oordeel dat met name inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet er nog een redelijke marge is waarbinnen nood is aan verduidelijking en mogelijks ruimte kan geschapen worden voor toepassing van de subsidiaire bescherming inzake deze specifieke situatie. Hij uit uitgebreide kritiek op de inhoud van een aantal arresten van de Raad van 12 en 13 oktober 2022 inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet in het kader van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Hij citeert in dit verband uitgebreid wetgeving en arresten en stelt dat inzake de zogenaamde socio-economische deprivatie er nog geen voldoende duidelijkheid is en het aangewezen lijkt een prejudiciële vraag aan te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Hij wijst verder in het bijzonder op *“het gebrek aan bescherming dat hoe dan ook door het de-facto Taliban regime geboden wordt inzake deze situatie van socio-economische deprivatie, dat niet in staat is hieraan*

tegemoet te komen, gelet op het feit dat het hier om een “falende staat” gaat, die trouwens niet erkend wordt in het internationaal rechtsverkeer”. Hij stelt eveneens dat zich in feite onvermijdelijk het besluit opdringt dat eenieder die wordt blootgesteld aan het talibanregime een reëel risico loopt op onmenselijke en ontorende behandeling.

Verzoeker citeert vervolgens de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in het Westen en laat dienaangaande het volgende gelden:

“De Raad minimaliseert het feit dat in hoofde van de Taliban een persoon die terugkeert uit het westen als een “afvallige” kan beschouwd worden wegens “gecorrumpereerd” door Westerse normen en waarden of bespreekt dit topic niet vanuit die interpretatie.

Gelet op het feit dat de normen en waarden van de Taliban, die zich beroepen op een “godelijke autoriteit” en een zeer strikte toepassing van de sharia verdedigen, haaks staan op de rechten en vrijheden zoals die opgang hebben gemaakt in Europa, door de eeuwen heen en uiteindelijk neergeschreven zijn in het EVRM, is uitdieping van het onderwerp van belang.

Het zijn precies deze mensenrechten/waarden die verdedigd worden in het kader van de procedures tot internationale bescherming in Europa, daarom ook is het vrijwel logisch en noodzakelijk dat “terugkeerders” beschouwd worden als “afvalligen”.

Alhoewel er slechts sporadische rapporteringen gebeuren met betrekking tot de handhaving door het de facto regime van de sharia wetgeving hoeft het geen betoog dat deze regelrecht indruist tegen de Europese normen en waarden.

Lezing van considerans 63.2.5 van het arrest nr. 278 653 van 13 Oktober 2022 of nog considerans 2.3.4. van arrest nr. 278 654 van 12 Oktober 2022 toont aan dat de Raad ernstige vragen stelt bij de rechtshandhaving en de willekeur die door het de facto regime wordt uitgerold.

Er is bijna geen informatie over personen die uit het Westen zijn teruggekeerd maar er wordt wel bevestigd dat het vrij voor de hand liggend is dat iemand die terugkeert hoe dan ook als dusdanig wordt herkend. Er wordt hoe dan ook bevestigd dat de bronnen aangeven “dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd”.

De stelling dat niet in het algemeen kan worden gesteld dat Afghansen die terugkeren uit Europa louter omwille van een verblijf in Europa een risico lopen is dan ook voorbarig bovendien en in deze “stelling” wordt trouwens niet verwezen naar de “verwesterde Afghansen” maar naar het louter geografische element van de verplaatsing/terugkeer. (terugkeerder).

Bovendien maakt verzoeker zich mbt tot de landeninformatie de analyse eigen zoals gedaan op p. 19-23 “1.3.3. de bewijswaarde van de landeninformatie aan de basis van de beoordeling van terugkeer uit Europa” NANSEN NOTE 3-22 (nansen-refugee.be)

Op zich is het derhalve niet zo moeilijk om tot het besluit te komen dat in principe elke persoon die terugkeert uit het westen, een risico loopt, dat uiteraard nog verhoogt als hij/zij uiterlijke tekenen vertoont en ideeën aanhangt en verkondigt die een veruitwendiging zijn van die normen en waarden,- al is dat geen noodzakelijke voorwaarde.

De toevoeging dat ze het spel kunnen spelen en aan de aandacht van de Taliban kunnen ontkomen is ronduit naïef te noemen en druist ook in tegen de interpretatie dat van de terugkerende asielzoeker niet mag verwacht worden dat hij elementen die fundamenteel deel uitmaken van zijn identiteit zou afzweren. Een eis tot aanpassing van zijn gedrag of ideeën zou in elk geval afbreuk doen aan de rechten die de Kwalificatierichtlijn beoogt te vrijwaren.

In die mate dat “verwestersing” duidt op een cultureel, politiek/maatschappelijk en religieus gegeven, wat verzoeker verdedigt, is het logisch en derhalve afdoende bewezen dat personen die terugkeren uit het westen door de Taliban als vijanden van het regime worden beschouwd omdat zij per definitie immers “bevuild” zijn door de westerse waarden en normen die door het de facto regime bestreden werden in het verleden en ook nu.

De retoriek van de Taliban is van oudsher een religieus geïnspireerde oorlogs- en geweld retoriek, om het land te bevrijden van moreel corrupte buitenlandse machten (Russische, Amerikaanse en Westerse troepen) en invloeden, die per definitie als ongelovigen worden geïdentificeerd.

Ook al is dit een enorme reductie, het mag duidelijk zijn dat éénieder die vrijwillig naar het Westen is vertrokken, niet kan beschouwd worden als een rechtschapen “volger” van het Talibanregime; wetende dat dit regime de installatie van een Islamitisch Emiraat binnen Afghanistan nastreeft, en in de essentie geen enkele oppositie duidt maar absolute onderwerping predikt aan de religieuze leider(s) (emir), lijkt het erop dat dit alles niet voldoende is onderzocht.

Aangezien het in de eerste plaats gaat om een vermeende religieuze en politieke overtuiging die door de actor van vervolging aan de betrokkene wordt toegeschreven, is het van minder belang dat verzoeker zelf een politieke of religieuze boodschap verkondigt dan wel door een bepaald gedrag uiting geeft aan bepaalde ideeën of overtuigingen aangezien de betrokkene in Afghanistan per definitie wel als afvallige kan gezien worden;

Het spreekt voor zich dat personen die beslist hebben om naar het Westen te gaan/vluchten, per definitie een gebied dat als anti islamitisch en van "de ongelovigen" wordt beschouwd, in de ogen van het de facto Talibanregime afvalligen zijn.

Verwesterd is geen duidelijk en éénsluidend begrip en aldus in de huidige stand van de rechtspraak, niet bruikbaar in de beoordeling als categorie om nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Anderzijds stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij in geval van terugkeer, in elk geval zo zal opgemerkt worden en negatief gepercipieerd zal worden en dit temeer daar hij niet meer de persoon is die hij in Afghanistan was, maar onderweg en nu naar aanleiding van een verblijf in België, een persoonlijke ontwikkeling heeft doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens- en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het de facto Talibanregime wordt ingericht.

Met betrekking tot deze -mogelijke-vervolgingsgrond verwijst verzoeker naar de richtlijnen van UNHCR van 9/2/2022 waar deze inderdaad uit voorzorg en voorzichtigheid formuleert dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen " dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft. "

In casu heeft verzoeker vooral zijn kindertijd in Afghanistan doorgebracht maar heeft hij zijn vormende jaren in elk geval in een internationale en Westerse context doorgemaakt, temeer daar hij hier naar school gaat en dus het volledige onderwijsprogramma doorloopt."

Verzoeker vraagt om hem het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor bijkomend onderzoek in het licht van de middelen en de eventuele bijkomende verklaringen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 21 maart 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na een verblijf in het buitenland met inachtneming van landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, alsook de "Afghanistan Country Focus" van EUAA van december 2023 en de COI Focus "Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023, als bijkomende informatiebronnen.

3.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij, blijkens de inventaris, volgende nieuwe stavingstukken voegt:

"1. Adreswijziging

2. Begeleidingsattest

3. Schoolrapport 2023-2024

4. Overeenkomst alternerende opleiding (voorblad)

5. Brief van leerkracht

6. Foto's

7. Verklaring van R(...) V(...) van 23/3/2024"

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift onder meer op dat hij nu in België woont en school loopt, waardoor hij meent een aantal westerse waarden en normen geïnternaliseerd te hebben waarnaar een ernstig onderzoek

dient te worden gevoerd. Hij voegt hieraan toe dat hij de taal spreekt en daarom volledig deelneemt aan de maatschappij. Hij stelt zich een toekomst in een vrijere maatschappij te verbeelden en zich niet meer te kunnen aanpassen, zonder zichzelf geweld aan te doen, aan de strikte normen en waarden die gangbaar zijn onder het talibanregime. Verder in zijn verzoekschrift gaat verzoeker in op het risico op vervolging voor personen die uit het Westen zijn teruggekeerd. Hij betoogt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' zal worden gepercipieerd, temeer daar hij niet meer de persoon is die hij in Afghanistan was, maar onderweg en nu naar aanleiding van zijn verblijf in België een persoonlijke ontwikkeling heeft doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens- en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het de-factotalibanregime wordt ingericht. Hij wijst er nog op dat hij zijn kindertijd in Afghanistan heeft doorgebracht maar zijn vormende jaren in elk geval in een internationale en westerse context heeft doorgemaakt, temeer daar hij hier naar school gaat en dus het volledige onderwijsprogramma doorloopt. Middels zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota brengt verzoeker verschillende stukken bij in het kader van een vermeende gepercipieerde verwestering.

Wat dit betreft, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de-factoregering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de talibanversie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de-facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-factoregering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal de-factostaatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de-factoregering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de-factoregering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia

na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan Targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus “*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder talibanrechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle talibanrechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – i.e. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door het MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan Targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In voormeld Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de-factorechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende talibanopperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hocbeslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de

de-factopolitie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stellen over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord geven naar het politiebureau brengen (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (DIS, *"Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor Communicatie en Informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan Targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (DIS, *"Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlieten in gevaar worden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021, in EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoen-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtoengebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens voormeld Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus *"Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: DIS, *"Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse LandInfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de-facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote

variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus *"Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa, louter omwille van zijn verblijf aldaar, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van *'zina'* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu blijkt uit verzoekers niet-betwiste verklaringen dat verzoeker dertien jaar en half oud was bij het verlaten van Afghanistan in augustus 2021 en dat hij veertien jaar oud was bij het indienen van zijn beschermingsverzoek in België op 7 maart 2022. Verzoeker heeft heden de leeftijd van zestien jaar en half. Verzoeker verblijft ondertussen bijna twee jaar en half in België en is inmiddels ongeveer drie jaar weg uit Afghanistan. Evenmin wordt betwist dat verzoeker een Pasjtoen van etnische origine is en dat hij afkomstig is uit het dorp Shega gelegen in het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar.

Hoewel moet worden aangenomen dat verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan op dertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, die essentieel

zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, heeft hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren in Europa doorgebracht.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier, met name de brief van zijn (voormalige) OKAN-leerkracht neergelegd op het CGVS (administratief dossier, stuk 6, 'Documenten', nr. 18) en de stukken gevoegd bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota, en de mondelinge opmerkingen van verzoeker, zijn advocaat en zijn voogd ter terechtzitting blijkt dat verzoeker deelneemt aan het maatschappelijk leven, dat hij zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur en dat hij inspanningen levert om zich te integreren in de Belgische samenleving via onder meer scholing, werk en het leren van de Nederlandse taal. Verzoeker gaat naar school in België, volgt een stage in een hotel in Brussel en heeft reeds een goede kennis van het Nederlands verworven, zoals ook blijkt ter terechtzitting, waar hij zijn opmerkingen maakt in die taal. Uit het bijgebrachte schoolrapport, voormelde brief van verzoekers (voormalige) OKAN-leerkracht, en de bijgebrachte brief van zijn leerkracht praktijk aan de school in Brussel waar verzoeker gedurende het afgelopen schooljaar les volgde (aanvullende nota verzoeker, stukken 3 en 5) blijkt dat hoewel verzoeker in het begin verlegen en onzeker was, hij is open gebloeid tot een lieve, aangename en behulpzame jongen, die actief meewerkt, zich perfect aan de regels houdt, respect toont voor zijn leerkrachten en contact zoekt met iedereen en niet alleen de andere Afghaanse jongens in zijn klas. Verder blijkt uit het begeleidingsattest en de brief van R.V., gevoegd bij verzoekers aanvullende nota, dat verzoeker al ongeveer een half jaar in een wooneenheid verblijft waar hij samenleeft met enkele andere niet-begeleide minderjarige vreemdelingen alsook Vlaamse en internationale studenten in het kader van een project van SOS Kinderdorpen. In haar brief van 23 maart 2024 stelt R.V., die als werkstudent in verzoekers wooneenheid verblijft, dat zij en de andere huisgenoten sterk onder de indruk zijn van verzoekers engagement om een goede band met hen op te bouwen. Zij licht toe dat verzoeker reeds vlot in het Nederlands communiceert, uitstekend meedraait in de 'organisatie' voor het delen en proper houden van de gemeenschappelijke ruimten en af en toe kookt voor de anderen. Zij omschrijft verzoeker als een plichtsbewuste jongen met respect voor de culturele normen in België. Gelet op het profiel van de personen die het geheel van voormelde verklaringen hebben opgesteld, met name personen die bij verzoekers ontwikkeling sedert zijn aankomst en de laatste jaren in België nauw betrokken waren, alsook het feit dat deze stukken een zekere tijdsspanne overbruggen en verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde worden toegekend. Ter terechtzitting is verzoekers 'buddy' aanwezig. In verzoekers aanvullende nota en ter terechtzitting wordt door verzoekers advocaat toegelicht dat zij orthopedagogie studeert en één maal per week met verzoeker samenzit gedurende een namiddag, waarbij stevast Nederlands wordt gesproken.

Zo uit voorgaande elementen als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, werk, sociaal contact met Belgen en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, een dorp in de provincie Nangarhar, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Daargelaten de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties in verzoekers verklaringen met betrekking tot het profiel en de verblijfplaatsen van zijn familie, wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit een dorp gelegen in het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Nangarhar, zoals de taliban en ISKP en dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP.

Zijn jonge leeftijd maakt dat verzoeker erg beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding, zijn stage en diverse sociale contacten, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op zijn specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Bij de beoordeling van verzoekers vrees moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht. De Raad benadrukt in dezen de informatie dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich verder niet op. In de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 wordt bovendien terecht geconcludeerd dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

3.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. WILLAERT